

O B E C N Ě N O V I N Y

Noviny obce Chocholná - Velčice

číslo 2 - máj 2002

cena 5 Sk

Stavanie mája

Prvý máj - lásky čas, najkrajší a najzelenší mesiac jari sme si pripomenuli 30. apríla 2002 postavením mája, bohato ozdobeného farebnými stuhami, ktoré symbolizujú radostné uvítanie nastávajúceho mesiaca. Prítomných občanov rozveselila kapela mladých hudobníkov pod vedením Juraja Adamčího a spevácka skupina Studienka pod vedením pani Petrovej. Milým oživením bolo vystúpenie detí zo základnej školy, ktoré si pripravili ľudové tance a piesne za pomoci pani Kataríny Kuchtovej, ktorej patrí vďaka za obetavú prácu s deťmi.

Obecný úrad ďakuje za pomoc pri čistení trávnikov v centre obce ženám zo speváckej skupiny Studienka a p. Struhárovej Ludmile.

SPRÁVY Z MIESTNEJ SAMOSPRÁVY

Obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí dňa 15. februára 2002

Vzalo na vedomie

- správu starostu obce o kontrole plnenia uznesení z predchádzajúcich zasadnutí obecného zastupiteľstva

- informáciu starostu obce o žiadosti polície vo veci podania návrhov občanov obce na prijatie za dobrovoľného strážcu poriadku

Schválilo

- VZN o dani z nehnuteľností v novom znení pre rok 2002 a obecnú radu ako komisiu pre posudzovanie a riešenie žiadostí o daňové úľavy vo veci dane z nehnuteľností

- hospodárenie - plnenie rozpočtu obce za r. 2001 (skutočnosť, účtovná závierka, správa hlavného kontrolóra) v predloženej znení

- návrh rozpočtu obce na rok 2002 v predloženej znení

- predĺženie nájomnej zmluvy na priestory v kultúrnom dome (snack-bar) firme SEPO-OS Surovský Peter v termíne do 31.12.2003. K tomuto termínu obec komplexne prehodnotí prenájom všetkých nebytových priestorov a rozhodne o ich ďalšom prenájme.

Neschválilo

- výmenu pozemkov 467/2 a 2087/3 medzi obcou a ing. Fridrichom Kollárom. Vo veci ohlásenia drobnej stavby - oplotenia ing. Fridricha Kollára požadovalo posunutie oplotenia na právnu hranicu medzi pozemkami 467 a 2087 a odstránenie návozu z príľahlej miestnej komunikácie. Vo veci rekonštrukcie oplotenia medzi pozemkami 2088/1 a 467 nemalo námietky proti ohlásenej rekonštrukcii s podmienkou, že bude vykonaná podľa súčasného osadenia oplotenia (nesúhlasí s posunutím oplotenia). Časť pozemku ing. Kollára, ktorý je súčasťou príľahlej cesty, navrhol od ing. Kollára odkúpiť.

Ďalej obecné zastupiteľstvo:

- zotrvalo na svojom stanovisku, vyjadrenom uznesením č. 23/01-OZ vo veci odpredaja obecného pozemku ing. Pastierovičovi. Vec považuje za ukončenú a neschválilo s ďalším prejednávaním odpredaja predmetného pozemku

- prerokovalo žiadosť hlavného kontrolóra ing. Peter Fabiana o uvoľnenie z funkcie. Vo veci bolo dohodnuté, že obecný úrad písomne vyzve ing. Fabiana o podanie stanoviska, či sa funkcie vzdáva. V prípade jeho záujmu vzdať sa funkcie bude obecný úrad tlmočiť ing. Fabianovi požiadavku obecného zastupiteľstva, aby funkciu vykonával ešte 1. polrok 2002.

- prerokovalo žiadosť ing. Zemánka o úpravu hornej časti cintorína vo Velčiciach zrovnaním terénu a zasiatím trávy. Bolo dohodnuté, že v jarných mesiacoch obecný úrad práce zabezpečí.

- prerokovalo žiadosť ing. Zemánka, aby obecný úrad opakovane požiadaval SSC o výplatu finančných náhrad za pozemky, ktoré boli vlastníkom z obce zabrané pod diaľnicu. V prípade neuspokojivej odpovede na žiadosť medializovanie tejto veci.

- prerokovalo žiadosť ing. Zemánka o úpravu kyselky vo Velčiciach, ktorej voda sa začala strácať. Starosta informoval, že obecný úrad úpravu kyselky v jarných mesiacoch pripravuje. Vyzval všetkých poslancov o pomoc pri riešení úpravy kyselky.

- prerokovalo žiadosť Jozefa Liptáka o vývoz kontajnera z cintorína Malá Chocholná

- prerokovalo žiadosť p. Hodulíkovej o zber vriec s plastami po obci prostredníctvom obecného úradu jedenkrát mesačne - starosta obce prisľúbil riešenie žiadosti.

- prerokovalo žiadosť ing. Červeňanského o zopakovanie informačného letáku o separácii plastov a ostatných druhov odpadu.

Obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí dňa 28. marca 2002

Vzalo na vedomie

- správu starostu obce o kontrole plnenia uznesení z predchádzajúcich zasadnutí obecného zastupiteľstva

- informáciu hlavného kontrolóra ing. Fabiana, že na základe požiadavky obecného zastupiteľstva bude vykonávať funkciu hlavného kontrolóra minimálne do konca roka 2002

Schválilo

- pracovný poriadok zamestnancov obce Chocholná-Velčice v predloženej znení (v zmysle navrhnutých zmien)

- poriadok odmeňovania zamestnancov obce Chocholná-Velčice v predloženej znení (v zmysle navrhnutých zmien).

- poskytnutie finančných prostriedkov organizácii Jednota Sokol Chocholná-Velčice nasledovne:

a) 40.000,-Sk na plynofikáciu PZ priamou úhradou nákladov

b) 90.000,- Sk na činnosť prevodom na účet organizácie

Podmienkou pre poskytnutie čiastky podľa bodu b) je predloženie položkovitého hospodárenia organizácie za rok 2001a správy kontrolnej a revíznej komisie organizácie za rok 2001 obecnej rade. Prijatím čiastky podľa bodu b) sa prijímateľ zaväzuje predložiť položkovité hospodárenie organizácie za rok 2002 a správu kontrolnej a revíznej komisie organizácie za rok 2002 obecnej rade.

Neschválilo

- žiadosť Jaroslava Ondrisa o zohľadnenie poplatku za vývoz smetí (odpadu) z dôvodu, že už samotný spôsob výpočtu poplatku za jednotlivé rodinné domy zohľadňuje rôzne

podmienky a prístup majiteľov k produkcii TKO (rôzny počet osôb v dome, rôzny počet známkov podľa počtu vyvezených nádob)

- žiadosť Zuzany Horňárovej o stanovenie minimálnej čiastky, prípadne nevystavenia výmeru na poplatok za vývoz smetí z dôvodu, že už samotný spôsob výpočtu poplatku za jednotlivé rodinné domy zohľadňuje rôzne podmienky a prístup majiteľov k produkcii TKO (rôzny počet osôb v dome, rôzny počet známkov podľa počtu vyvezených nádob)

Ďalej obecné zastupiteľstvo:

- odsúhlasilo vydané stanovisko obecného úradu č.j. 62/02 vo veci drobnej stavby - oplotenia pozemku ing. Fridricha Kollára. Z dôvodu bezpečnosti na príľahlej miestnej komunikácii odmietlo podanú námietku a potvrdilo platnosť pôvodného uznesenia č.j. 7/02-OZ.

- požiadalo, aby obecný úrad pripravil informačné podklady pre majetkoprávne usporiadanie vlastníctva pozemkov súvisiacich s tenisovými kurtami na obec

- v zmysle § 2 zákona č. 567/2001 Zb. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce požiadalo o zriadenie Základnej školy Chocholná-Velčice a Materskej školy Chocholná-Velčice ako spoločného právneho subjektu s právnou subjektivitou v súlade s platnými predpismi

- žiadalo zriadenie telefónneho automatu v Malej Chocholnej

- požaduje predloženie listu vlastníctva na budovu zdravotného strediska v obci Melčice-Lieskové. Starosta informoval, že obecný úrad príslušný list vlastníctva nemá k dispozícii a prisľúbil požiadať Obecný úrad Melčice-Lieskové o jeho predloženie.

- požaduje pravidelný zber plastov v obci. Bolo dohodnuté, že obecný úrad bude zber plastov riešiť v súvislosti s prípravou informačného letáku o separácii odpadov pre občanov, pričom v letáku budú uvedené riziká súvisiace so spaľovaním plastov.

- prerokovalo návrh ing. Zemánka na zhotovenie striedky pre cestujúcich na autobusovej zastávke vo Velčiciach

- prerokovalo požiadavku ing. Zemánka o nápravu vo veci rekonštrukcie Velčického mosta, keď dodávateľ stavby zabudoval do priekopy odtokovú rúru priemeru 200 mm, čo podľa ing. Zemánka nie je postačujúce. V tejto veci starosta informoval poslancov, že obecný úrad bezodkladne požiada investora stavby o zjednanie nápravy vo veci rozšírenia odtokových pomerov priekopy, ako i odstránenia stĺpu elektrického vedenia v chodníku na moste.

- prerokovalo požiadavku o riešenie situácie v Chocholnianskej doline, v blízkosti rod. domu Damiána Žižku, ktorý na svojom dvore pľi drevo a v súvislosti s touto činnosťou dochádza k devastácii okolitej prírody. Starosta obce prisľúbil vykonať obhliadku predmetnej lokality a zjednať vo veci nápravu.

USKUTOČNILI SME

- 8. 2. Valentínska diskotéka
- 8. 2. Karneval ZŠ
- 27. 2. ČK - zdravotná prednáška
- 20. 3. Kurz varenia
- 28. 4. Beh oslobodenia - kladenie vencov k pamätníku padlých
- 30. 4. Stavanie mája
- 4. 5. Floriánsky majáles (DPZ)
- 12. 5. Deň matiek

PRIPRAVUJEME

Máj

- 30. 5. Diskotéka (MS)

Jún

- 2. 6. MDD - diskotéka, detský deň
- 13. 6. Dychový koncert
- 21. 6. Diskotéka (SNS)
- 28. 6. Detská diskotéka
- 29. 6. Oslavy 90. výročia ZŠ

Júl

- 5. 7. Oslavy sviatku sv. Cyrila a sv. Metoda
- 20. 7. Poľovnícka zábava
- 27. 7. Diskotéka JDS
Cyklotúra „Chochoľníanskou dolinou“ - bližšie neurčený termín

August

- 10. 8. Poľovnícka zábava (náhradný termín)
- 30. 8. Diskotéka DPZ
V termíne 9.-18 augusta 2002 (10 dní) pripravuje obecný úrad pre naše deti letný tábor na Kykuli - 8. ročník. Rodičia môžu prihlásiť svoje deti na obecnú úrade. Predpokladaný poplatok za dieťa je 700 Sk.

September

- 2. 9. Zahájenie školského roku 2002/2003
Diskotéka Sokol - bližšie neurčený termín
Výlet pod Tistú horu s deťmi a ich rodičmi
Cyklotúra

Vajíčko

Neodmysliteľnou súčasťou veľkonočných sviatkov je vajíčko. Stalo sa symbolom nového života, plodnosti, lásky a večnosti. Z úcty k životu začali ľudia vajíčko už v dávnej minulosti farbiť a zdobiť rôznymi technikami. Vďaka hlbokým koreňom sa táto tradícia zachovala aj u nás. Dôkazom je aj tretí ročník súťaže „vajíčko maľované“. Súťaž sa uskutočnila 26.3.2002 na ZŠ Horná Súča - Trnávka. V rukách 40-tich žiakov z ôsmich škôl sa zrodili za 1

hodinu krásne rôznorodo zdobené vajíčka. Z našej školy sa súťaže zúčastnili 3 žiačky a 1 žiak (D. Poleková, P. Habánková, S. Špačková a J. Trúnek). Najúspešnejšia bola D. Poleková (žiačka 4. ročníka), ktorá za vajíčko zdobené sitinou - dužinou močiarnej trávy - získala 1. miesto. Obhájila tak prvenstvo našej školy z oboch predchádzajúcich ročníkov. Spokojní odchádzali nielen víťazi, ale všetci súťažiaci.

Okrem pekného zážitku si každý odnášal aj medovníkové vajíčko. **Mgr. K. Kotrhová**

Deň matiek

Slnkom zaliata nedeľa 12. mája 2002 patrila najvzácnejším bytostiam na svete - našim mamám. Ich sviatok sme si pripomenuli bohatým kultúrnym programom v sále kultúrneho domu Chochoľná-Veľčice. Po úvodnom príhovore p. starostu Lubomíra Škriečku pozdravili naše mamičky, babičky a prababičky naši najmenší - deti z materskej školy. Po nich nás oslovil vzácny hosť p. Eva Kristínová, ktorá sa prihovorila všetkým prítomným a na záver nás pohladila citlivou básňou „Sestrička“. Svojimi krásnymi ľudovými piesňami spríjemnila sviatočné chvíle spevácka skupina Studienka. Záver patril žiakom základnej školy, ktorí svojim programom príjemne rozveselili našich spoluobčanov. Poďakovanie patrí pani učiteľkám: Benkovej, Škvarilovej, Haláčkovej, Petrovej, Bavrnovej a Husárovej, ktoré s deťmi tento krásny program nacvičili. Veď čo môže byť krajším darčekom pre matku ako vidieť svoje deti pre ňu recitovať a spevať?

Touto cestou chce obecný úrad poďakovať aj členom Jednoty dô-

chodcov Chochoľná-Veľčice za pomoc pri zabezpečení občerstvenia pre pani Evu Kristínovú po skončení osláv ku dňu matiek.

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

VÍTAME NAŠICH NAJMENŠÍCH

Laura Miklášová, Chochoľná-Veľčice č. d. 19
Samuel Kulich, Chochoľná-Veľčice č. d. 376

NAVĎY NÁS OPUSTILI

Miroslav Husár, Biskupová 27, vo veku 9 r.
Ivan Peter č. 424, vo veku 57 rokov
Dušan Chmelo č. 195, vo veku 65 rokov
Ján Peter č. 403, vo veku 80 rokov
Ján Matejčík č. 541, vo veku 58 rokov
Anna Gavurová č. 88, vo veku 98 rokov
Valéria Hodulíková č. 417, vo veku 49 rokov

BLAHOŽELÁME MLADOMANŽELOM

♥ Luboš Petrech a Zuzana Olišová
Chochoľná-Veľčice č. 357/Hrabovka
♥ Róbert Malík a Katarína Zahránková
Cholná-Veľčice č. 459/Trenčín
♥ Marcel Gažo a Zdenka Spačková
Moravské Lieskové/Chochoľná-Veľčice č. 444
♥ Jonathan Helston Lane Robinson a Michaela Breznická
Veľká Británia/Chochoľná-Veľčice č. 221
♥ Jozef Raček a Ivana Blažejová
Drietoma/Chochoľná-Veľčice č. 496
♥ Lubomír Mikulínek a Adriana Juračková
Chochoľná-Veľčice č. 400/Chochoľná-Veľčice č. 455

♥ Ján Bukaj a Adela Miklášová
Považská Bystrica/Chochoľná-Veľčice č. 328

ODHLÁSILI SA Z OBCE

Miroslav Miškech, Chochoľná-Veľčice č. d. 618
Valéria Hodulíková, Chochoľná-Veľčice č. d. 417
Zdenka Gažová, Chochoľná-Veľčice č. d. 444

PRIHLÁSILI SA DO OBCE NA TRVALÝ POBYT

Kňazovčík Ján, Chochoľná-Veľčice č. d. 644
Kulich Libor, Chochoľná-Veľčice č. d. 376
Petrechová Zuzana, Chochoľná-Veľčice č. d. 357
Ing. Grigar Jaroslav, Chochoľná-Veľčice č. d. 612
Grigarová Alena, Chochoľná-Veľčice č. d. 612
Šprtlová Andrea, Chochoľná-Veľčice č. d. 216
Šprtlová Andrea, Chochoľná-Veľčice č. d. 216
Straková Martina, Chochoľná-Veľčice č. d. 216
Múdra Pavlína, Chochoľná-Veľčice č. d. 526
Múdry Ladislav, Chochoľná-Veľčice č. d. 526
Tunega Zdenko, Chochoľná-Veľčice č. d. 40
Tunegová Katarína, Chochoľná-Veľčice č. d. 40
Martiška Marián, Chochoľná-Veľčice č. d. 497
Martišková Ingrid, Chochoľná-Veľčice č. d. 497
Martiška Adam, Chochoľná-Veľčice č. d. 497
Martišková Terézia, Chochoľná-Veľčice č. 497

Deväťdesiatiny chocholnianskej školy

Niektor múdry povedal: „Ak sa chce stať človek človekom, musí sa vzdelávať. Vo všetkých kultúrnych krajinách poväčšine teda platí: „Ak sa má človek vzdelávať musí chodiť do školy. Novodobé slovenské školstvo sa rozvíja od začiatku 20. storočia.

Idey štúrovcov o vzdelanom a kultúrnom národe sa začali naplňovať už v 1. polovici 19. storočia, ale škola ako samozrejmosť v každej obci, dostupná širokému okruhu obyvateľstva, sa stala skutočnosťou na prelome týchto storočí. V tomto roku uplynulo 90 rokov od otvorenia ľudovej školy v našej obci. Prívlastok ľudová škola sa tradoval do polovice 20. storočia, potom asi 15-20 rokov to bola národná škola a v súčasnosti je to základná škola. Pred jej otvorením žiaci našej obce chodili podľa náboženských konfesií do cirkevných škôl v Kochanovciach, v Drietome (židia). Po otvorení štátnej školy v Chocholnej prešli z týchto škôl do novej školy. Pamätníci - žiaci z prvých rokov existencie chocholnianskej školy už nie sú medzi nami. Snáď najstaršou žiačkou je pani Anna Lukáčová, rodená Kovačechová, narodená v roku 1909. Do školy začala chodiť v roku 1915. Tá nám vo svojich spomienkach priblíži školu i účinkovanie pána správcu (riaditeľa) Gustáva Ábela v kľúčových predprevrátových a poprevratových rokoch. Je to žiaľ, jediné svedectvo, lebo školská kronika sa nezachovala. Tá prakticky existuje iba od roku . Ak sa

však nájdú pamätníci, ktorí poznajú spomienky na školu hoci i sprostredkované, budeme veľmi radi, ak sa s nimi podelia v našich obecných novinách. Teraz počúvajte spomienky pani Anny Lukáčovej.

V čase jej školskej dochádzky sa v škole vyučovalo 6 ročníkov

vo dvoch triedach. „Malú“ triedu (ročníky 1-2) vyučoval učiteľ Grázel. Bol Slovák a pochádzal z Modry. Podľa viacerých pamätníkov bol prísny, ale jeho manželka bola ešte prísnejšia. V škole sa používali aj telesné tresty, najmä

vo „veľkej“ triede (3. 4. 5. a 6. ročník), kde učila pani Grázelová. Pani učiteľka bola Maďarka a v týchto ročníkoch sa vyučovalo po maďarsky. (Preto jedným z pedagogických princípov bol i telesný trest). Skončením vojny sa končí prvá etapa školy. Prichádza prevrat v jeseni 1918. Teta Lukáčová spomína: Babka Kováčech videli

pogromu, ktoré však z pochopiteľných príčin neuvádzame). Teta bratanec Ondrej (rodina bola veľká) vtedy priniesol domov „židovskú“ stoličku. Dedko vzal naňho remeň a prikázal stoličku odnieť naspäť. Ten sa hanbil a

schoval stoličku do najtemnejšieho kúta povaly. Ku svojmu pôvodnému majiteľovi chudobnému židovi Abrahámovi Sternovi sa stolička nevrátila. Keď rabovali Steina, chudobného žida, ktorý mal obchodík (na mieste terajšieho Mini-mixu a

pár draní (nekvalitných roličiek) učiteľ Grázel stál na ulici. Medzi rabujúcimi prešiel takýto rozhovor: - Aj sem pojme! - Nie, tam býva učiteľ. Grázela teda nechali na pokoji. Gustáv Ábel prišiel do školy ako prvý učiteľ po rabovke. Prehlásil, že nechce používať pri vyučovaní palicu. Situácia v škole sa zmenila. Grázelová už neučila.

Jurikovičech Ištvaňa bez kvera: „Už je po vojne“, oznámil. Bolo to obdobie úľavy, ale aj obdobie bez zákonov. V tom čase rabovali Židov. (V našich obciach bola dost silná židovská komunita). Chodili po dedine, odvážali, čo sa im ľúbilo a čo nie, to rozbíjali. (Teta si pamätá i mená protagonistov tohto

Ábel učil vyššie ročníky. Grázelovci bývali v učiteľskom byte (vchod od obecného úradu). Ábel býval v kabinete. Je pravdepodobné, že Ábel bol v tom čase správcom školy (riaditeľom), lebo Grázel žiarlil na Ábela. Vystatoval sa, že keby nie jeho, čo tie deti by vedeli (učil 1. a 2. ročník). V škole sa rozvíja-

la osvetová činnosť - Ábel nacvičil s ochotníkmi divadlo. Hralo sa v triede odo dvora, s ozajstnými kulisami. Hru Škriatok hrali Horňák Ondrejko (Kušníerech) a Anička Lehocká (babka Kútnych), Križko Janko a Evka Surovských (objava Betkini rodičia), Kristína Margetínová (prvá žena Mišova) a Zafko Juro (zo škridličiarnie). Ábel učil tetku v 3. 4. a 5. ročníku. Grázla vystriedala učiteľka z kopaníc. (Teta si meno nepamätá). Rodičia niektorých žiakov s ňou neboli spokojní (zavádzala katolícke modlitby), a preto deti odchádzali na meštianku do Trenčína. Teta Lukačová absolvovala dva roky meštianky spolu s Alžbetou Zaťkovou (Sýkorovou) v Trenčíne. Pán správca mal prvé rádio v dedine. Presný rok teta nevie udať. O jeho rodinnom živote by viacej mohli povedať pani Anna Srvátková a pani Anna Ondračková (Mandincová), ktoré ňuho pracovali ako pomocnice v domácnosti. V Chocholnej viedol spevokol. Vtedy už rozhodoval založiť si rodinu. Členovia spevokolu poznali objekt jeho záujmu - krásavicu Pavlínu Petrovú z Lieskového, preto mu zaspievali, aby ho podpichli, či odhalili, namiesto „keď som preskakoval hlboké jarky“ - lieskovské jarky. Keď sa oženil, (sobáš bol v Kochanovciach 27. júla 1925) založil si rodinu - 3 deti: Vlasta (1927), Marta (1928) a Svetozár (1929) bol starostlivým otcom. Svojim deťom nebránil nadväzovať priateľstvá s deťmi z dediny. Skôr naopak, dedinskí priatelia jeho detí boli u Ábelovcov vítaní. Mladšia sestra tety Anny - Zuzka bola kamarátkou v hrách Vlaste a Marte. Vlasta odmala bola slabšia, nechutlo jej jesť a otec tajne spoza okna pozeral, ako na obed sedí u Kovačechov a usilovne ako všetky ostatné detváky zdoláva sedliacky obed.

Toľko zo spomienok pani Lukáčovej. (S vďakou tetke Anne spísala - Dodeková Oľga)

TO BOLO DÁVNO

Spomienky na školu a Gustava Ábela (Anna Kubisová)

V Martinkách rodine bol najstarším dieťaťom brat Ján. Ten

začal chodiť do evanjelickej školy v Kochanovciach. Po otvorení školy v Chochoľnej prestúpil. My štyri mladšie sestry sme chodili už do chocholnianskej školy. Ja som navštevovala školu od roku 1930 a vychodila som tu 8 ročníkov. Iba málo detí z ľudovej školy pokračovalo ďalej na vyšších typoch škôl. Väčšina detí po skončení 6. triedy už musela pracovať, pomáhať rodičom starať sa o seba, o mladších súrodencov.

Bolo to dávno, ale rada spomínam na pána učiteľa Ábela. Ten nielen dobre naučil, ale snažil sa nám, dedinským deťom, otvoriť dvere do sveta. V škole nám premietal svetelné obrazy, rozprávali sme sa o nich, vysvetľoval nám. Tešili sme sa, keď vo veľkej triede zavesil na tabuľu biele plátno a poslal žiaka k Duranovom, aby zapli elektrinu. V tom čase sme ešte všade svietili petrolejkami. U Duranov vo mlyne mali malú turbínu na výrobu elektriny a od nich viedli drôty do krčmy a do školy. Tam sa svietilo elektrinou. Iba večer. Cez deň sme si museli elektrinu u Duranov objednať. Pán učiteľ nám rozprával o veľkých mestách, cudzích krajinách tak, ako teraz v škole premietajú diazpozitívy alebo doma rozprávky. Spomínam si na pána učiteľa ako organizoval prácu Sokola, sám cvičil a hľadal na podporu tohto spolku mecenášov. Dnes sa tomu hovorí sponzor. Takým bol aj bohatý sedliak Zatkan, ale i iní, ktorí pomáhali v roku 1927 stavať Sokolovňu. Pamätám sa, ako malá som obdivovala pohrebný sprievod, ktorý odprevádzal z Chochoľnej na veľčický cintorín spomínaného pána Zatkan a v sprievode šli muži v sokolskej rovnošate - v tmavých kabátoch, nohaviciach a čižmách, v čiapkách s červenou kokardou na koňoch dolu našou dedinou. Vtedy veľmi nebolo zvykom, aby žiaci chodievali na výlety. Jednak nebolo peňazí, jednak deti vo voľnom čase museli pracovať - pomáhať svojim rodičom. Dnes by asi nebol výlet ísť pešo z

Chochoľnej do Trenčína na hrad. My sme takto s pánom učiteľom Ábelom objavovali svet. Pred 40

rokmi moji synovia chodili so spolužiakmi do moravského Bánova hrať na družobné stretnutie žiacke divadlo. Družba s Moravou nič nového pod slnkom. Už my z chocholnianskej školy sme chodili pešo na Lopeník cez Kykulu s pánom učiteľom Ábelom na stretnutie s moravskými deťmi. On vedel, čo človek potrebuje. Pomáhal tak nám žiakom i neskôr nám dospelým.

Spomienky na Gustáva Ábela, učiteľa a správcu vo Veľkej Chochoľnej za r. 1935-1940, ktoré zostavil jeden z jeho žiakov.

1. Základný rámec spomienok Kedy bola postavená Štátna ľudová škola vo Veľkej Chochoľnej, neviem. V škole sa o tom nehovorilo. Rodičia to nespomínali. Kedy prišiel a odkiaľ pochádzal, neviem.

Viem, že mal brata v Drietome, ktorý vlastnil valcový mlyn. Viem, že spolu s manželkou mal 3 deti. Volali sa Vlasta, Marta a Svetozár (v škole: Sveto). S jeho synom Svetozárom som chodil do

lia a učiteľky: Scháľková, Branšká... Z učiteľov to bol najmä prísny Juriga. Krstné mená vymizli z mojej pamäti. - Svetozár chodil do štátneho gymnázia v Trenčíne do triedy A. Ja som chodil do triedy B. Naše stretnania boli obmedze-

rebe ho odviezli na spálenie. Dáta nepoznám.

2. Gustáv Ábel ako československý vlastenec.

Gustáv Ábel bol presvedčený o oprávnenosti vzniku Československej republiky. Vštepoval do nás lásku k ČSR, k tatičkovi Masarykovi. - Spomínam si, že raz bola pri škole slávoobrána ponad hradskou. Bol na nej nápis: Víťame Vás! Z auta vystúpil človek nižšej postavy a pánovi učiteľovi podal ruku. My sme tlieskali. Či to bol prezident dr. Edvard Beneš alebo iná významná politická

osobnosť, si nepamätám. - Keď zomrel prezident dr. Tomáš Garrigue Masaryk 14. septembra 1937, plakal v triede pred nami. Hodiny vlastivedy využil na to, aby nás stručne oboznámil aj s históriou Veľkej Moravy. Stručne sa zmienil o Uhorsku. Uhorsko resp. Rakúsko-Uhorsko spomínal ako krajinu, ktorá utláčala Slovákov. Postavy T.G. Masaryka, dr. E. Beneša a generála dr. M. R. Štefánika vyzdvihoval. Vštepoval do nás dôveru, že Veľká a Malá dohoda sa ubránia proti Hitlerovi a Nemec-ku. Aký vzťah mal k Slovenskému štátu, k druhej, čiže povojnovej ČSR do r. 1948 a po r. 1948, v neskorších rokoch, som nemal možnosť zistiť, lebo sme neprichádzali do styku.

3. Gustáv Ábel ako osvetový pracovník.

Snažil sa šíriť vzdelanie a osvetu zaužívanými i modernými metódami a prostriedkami. Snažil sa, aby žiaci získali čo najviac vedomostí zo slovenského jazyka, z počtov, vlastivedy, atď. Naučil som sa vybrané slová a nikdy som nemal s nimi problémy ani neskôr. naučil som sa počítať a neskôr som si obľúbil matematiku (v gymnázium). Základné vedomosti z ľudovej školy boli kvalitné. V škole bola tzv. malá trieda pre nižšie ročníky a veľká trieda pre vyššie ročníky. Okolnosti si vyžadovali, aby bolo striedavé vyučovanie (do-

školy od 1. po 5. triedu vo Veľkej Chochoľnej. Spomínam si, že nás za tých 5 rokov učili viacerí učite-

poludnia a popoludní). - Vo veľkej triede bolo možné okná zatemniť. Na tabuľu sa zavesilo biele premietacie plátno. Vzadu bola do steny zamurovaná a zamkýnaná skrinka. V nej bol premietací prístroj. Spočiatku to boli tzv. svetelné obrazy (asi diapozitívy). Neskôr sa premietali čierno-biele filmy. Cenil som si informácie, ktoré sme získali na bielom plátne. Neskôr som sa aj ja naučil fotografovať. Gustáv Ábel sa snažil, aby žiaci prečítali čo najviac kníh zo školskej knižnice. Ohotne mi knihy požičiaval najprv zo školskej a neskôr aj z tzv. obecnej knižnice. Keď zbadal, že rád čítam, požičiaval mi aj knihy z osobnej knižnice. Jemu aj po rokoch v spomienkach ďakujem, že mi otvoril brány k všeobecnému vzdelaniu. Požičiaval mi knihy aj keď som chodil do gymnázia. Zdá sa mi, že vo veľkej triede vzadu na vešiakoch boli zavesené školské časopisy. Kto prišiel prv do školy, mal možnosť čítať.

4. Gustáv Ábel ako pracovník spolku Sokol a športovec.

Gustáv Ábel bol obetavým pracovníkom telovýchovného spolku Sokol. Neďaleko školy za hradskou bola budova, ktorá slúžila na hranie divadiel, na verejné zhromaždenia a najmä na pestovanie telocviku na náradí. Kto mal chuť športovať, mal k dispozícii kruhy, hrazdu, kozu a iné športové zariadenia a potreby. Zvonka pod strechou bol ornamentami ozdobený zďaleka viditeľný nápis: „Naša vec nie je pre strany, ale pre národ celý“. Gustáv Ábel sa staral, aby čo najviac chlapcov chodilo cvičiť do Sokolovne. Návoz budove zostal aj potom, keď členovia Hlinkovej gardy vo Veľkej Chochoľnej dali heslo na budove zatrieť bielou farbou a dali nápis HG. Po druhej svetovej vojne nápis HG zmizol a pokračovalo sa v činnosti Sokola. Spomínam si, že Gustáv Ábel pestoval turistiku, lyžovanie a športy.

5. Celkový význam

Gustáv Ábel ako učiteľ, správca školy vo Veľkej Chochoľnej, ako osvetový pracovník, vlastenec a športovec vykonal záslužnú prácu v období svojho účinkovania. Zaslúžil si, aby sme mu aj po polstoročnom časovom odstupe od jeho účinkovania venovali vďačnú a úctivú spomienku.

MOJE SPOMIENKY NA GUSTÁVA ÁBELA

Gustáv Ábel sa narodil 22.6.1899. Bol riaditeľom školy v tom čase štátnej ľudovej školy v Chochoľnej. V posledných rokoch svojho života sa presťahoval do Trenčína, kde bol menovaný inšpektorom kultúry pri Okresnom národnom výbore. V tejto dobe bol tiež vo vedľajšej funkcii okresným tajomníkom Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov. Zomrel 16. februára 1978 po dlhšej chorobe vo veku 78 rokov. Počas účinkovania v Chochoľnej venoval sa mimotriednej a vo veľkej miere aj mimoškolskej činnosti vo viacerých spoločenských organizáciách. Jednou z jeho najmilších činností bola práca v Telovýchovnej jednote Sokol, na ktorej založení má veľkú zásluhu a ktorej bol náčelníkom. Do Sokolovne v Chochoľnej chodili s radosťou cvičiť nielen miestni obyvatelia, ale aj zo susedných obcí. I ja som bol vo funkcii zväzového učiteľa, cvičiť chodili moji dvaja synovia. Mimo funkcie v Chochoľnej bol aj náčelníkom Považskej župy sokolskej - Štefánikovej. Druhou jeho láskou bolo divadlo. V obci nacvičoval divadelné hry, ktoré mali úroveň a úspech. Mnohí občania sa na ne tešili. V tomto obore sme medzi sebou v dobrom zmysle súťažili Chochoľná a Kochanovce - Gustáv Ábel a manželka Liškaovci režiséri.

Gustáva Ábela som poznal od roku 1940, kedy som bol konventom zvolený za kantora - učiteľa. Mám dojem, že to bolo aj jeho pričinením, lebo bol v tej dobe aj on cirkevným funkcionárom - prezbiterom. Často sme sa spolu stretávali, nielen my 2 rodiny, ale aj ďalšie významné rodiny. Hrávali sme rôzne spoločenské hry, spievali a hrali. Raz v dobe fašiangov nás Šebíkovci pozvali na ples do Drietomy. Bolo plno snehu. Ján Zaťko, priateľ Gustáva Ábela nás, Ábelovcov a Kolesárovcov viedol do Drietomy na saniach. Večer sa začal romanticky. Za kyselkou nad Hlinkami bývali veľké záveje. Zavial severák a pánu farárovi Kolesárovi strhol klobúk. My mladší (Ábel a ja) sme sa dali lapať klobúk. Spoločnosť na saniach nás so smiechom povzbudzovala, nám však nebolo jedno brodiť sa hlbokými závejmi a vietor si s nami i s klobúkom zahrával...

S Gustávom Ábelom som úzko

spolupracoval pred a počas Slovenského národného povstania. Pomáhali sme občanom z Čiech a Moravy pri úteku pred Nemcami cez Slovensko do zahraničia. Keď začalo povstanie, išli sme sa spolu prihlásiť do Trenčína k Vladimírovi Chovanovi, ktorý mal spojenie s povstaním v Banskej Bystrici prostredníctvom generála Goliana. Neposlal nás do Bystrice, kde bolo dosť vojakov, ale dal nám tu úlohy. Keďže Nemci obsadili Trenčín veľmi rýchlo, zlyhali niektoré vojenské posádky a tu už nebolo času organizovať vojenský odpor. My sme mali organizovať podporu pre partizánov v Inoveckých horách s tým, že sme ich mali zásobiť materiálnymi potrebami. V tejto súvislosti sme organizovali prostredníctvom občanov, ktorí mali dobrý vzťah k povstaniu hlavne potraviny a peniaze, ktoré potom doručoval Dr. Bojko z Melčíc. V tom čase sme sa veľmi často navštevovali, sledovali sme správy z frontov. Ábelovci nás dávnejšie podpíchovali, že rodina so synmi nie je úplná, že sa im treba vyrovnáť i počtom detí. V slabšej chvíli sme im povedali, že až padne Charkov, budeme o tom uvažovať. Charkov padol a my sme dostali takýto pozdrav:

Prúd sa valí rýchlym tokom

neodložte tieto riadky bokom.

*Objednávku spravte ešte tejto noci
v novembri chcú gratulovať Ábelovci.*

Našu dcéru, ktorá sa narodila po vojne, sme pomenovali Soňa.

Na Gustáva Ábela mám najkrajšie spomienky, škoda že sa nedožil vyššieho veku.

Andrej Liška - kolega a priateľ

AKO VIDEL ŠTVRTÁK NAŠU DEDINU A ŠKOLU PRED 60-TIMI ROKMI

O SEBE

Menujem sa Svetozár Ábel. Narodil som sa vo Veľkej Chochoľnej, tam aj bývam. Mám desať rokov. Navštevujem štátnu ľudovú školu vo Veľkej Chochoľnej. Chodím do piateho ročníka. Mám dve sestry. Menujú sa Vlasta a Marta. Otec je učiteľom.

NAŠA OBEC

Naša obec menuje sa Veľká Chochoľná. Má vyše tisíc obyvateľov. Zamestnávajú sa väčšinou roľníctvom. Asi tretina ich býva

medzi horami. To sú kopanice. Mená kopanic sú: Kykula, Machnáč, Handrláci, Rúbanica, Palčie, atď. Cez našu obec vedie hradská. V obci máme Štátnu ľudovú školu, Potravné družstvo, dom HG (bývalú sokolovňu) a hasičskú strážnicu.

NAŠA ŠKOLA

Naša škola je vo Veľkej Chochoľnej. Bola vystavená v roku 1912. To bolo za Maďarskej vlády. Vtedy sa vyučovalo na celom Slovensku maďarsky. V roku 1918 sa stal prevrat a nastala Československá republika. Potom sa vyučovalo slovensky. Škola je štátna ľudová. Máme tu dve učebne. Je nás dohromady 158. Sme rozdelení na štyri triedy. Prvá trieda má 40 žiakov, učí ich pani učiteľka Mária Schálková. Narodila sa v Česku. V druhej triede je 49 žiakov, vyučuje ich pani učiteľka Mária Súčanská. Pochádza z Bošáče. Do tretej triedy chodíme my a učí nás pán učiteľ Gustáv Ábel. Štvrtú triedu navštevujú 24 žiakov v bývalej Sokolovni, vyučuje ich pán učiteľ Augustín Juriga. Je z Kopčian. Do našej školy chodia žiaci z Velčíc a z Veľkej Chochoľnej. Chodím rád do Veľkej Chochoľskej školy.

V ŠKOLE

Zvonec nás zavolá do školy. Pred vyučovaním pomodlíme sa. Prvú hodinu mávame počty. Potom máme krátku prestávku. Len čo ideme na záchod a späť. Prídeme do triedy a už pán učiteľ rozkazuje vyťahnuť riadkové písanky. Vyťahneme si ich a máme mluvnicu. Keď si napíšeme môžeme ísť von. Bežíme do suchej Chochoľnej a hráme sa na Jánošíka. Pred koncom prestávky sme všetci na dvore. Už o chvíľu opäť zvonec zvoní a my sa hrieme do školy ako divá zver.

NAŠA UČEBŇA

V našej školskej budove sú dve učebne. Naša učebňa je na východnej strane. Je desať metrov dlhá a šesť metrov široká, štyri metre vysoká. Má tri veľké obloky. Naša učebňa je zariadená stolmi a stoličkami. Steny sú ozdobené obrazmi. Na čelnej strane je kríž, pod ním obraz Andreja Hlinku. Veľa je posunovacia tabuľa. Pred tabuľou je stupeň. Tu je zariadené elektrické vedenie.

Slováci a kultúra III.

Pri dnešnom veľmi komplikovanom a nejednotnom svadobnom ceremoniáli treba si všimnúť staroslovanskej svadby. Tá sa síce v opise nezachovala, ale na základe indoeurópskej a tým aj praslovanskej a staroslovanskej svadby možno zistiť tieto základné akty: uchádzanie sa o nevestu, dohovor s rodičmi, záruky, zahafovanie nevesty závojom, prenášanie nevesty cez prah, čepčenie, vloženie dieťaťa do lona nevesty, ktoré sa zachovali až do dnešných čias. Avšak nie málo významným faktorom pri svadobných hostinách bol únos a výkup nevesty, dávanie darov, zdobenie svadobčanov, hotovenie a rozdávanie koláčov. Všetko to malo cieľ priviesť požehnanie do domu, na dobytok, úrodu, zahnať zlých démonov. Ohlas týchto faktorov žije podnes v slovenskej svadbe. Mládenec začínal, ale aj začína pomýšľať na svadbu až vtedy, keď chodí na vohľady a keď sa v ňom prebúdzajú láska. Na našich dedinách o otázke sobáša rozhodovali hlavne otázky hospodárske. Otázka hospodárska i rodová pri ženbe a rozhodovanie rodičov malo hlboké psychologické korene. Hoci nevesta nedostala dedičný podiel a donesená výbava nebola nijako nákladná, predsa bola prostriedkom na zachovanie rodu a mala slúžiť jeho cti. Hospodárske záujmy mali tendenciu osamostatniť mladého gazdu. Týmto môžeme možno vysvetliť aj pohnútky, ktoré rozhodovali o vplyvnom zásahu rodičov do svadby. Čo sa týkalo svadobného ceremoniálu a postupu pri jednotlivých zvyklostiach, slovenská svadba nevykazovala jednotnosť, ale roz-

manitosť v poradí zvykov a povier a predovšetkým viery, že sa bez nich svadba neobišla a nedoniesla svojho dobrého účinku. Čas sobášov najčastejšie pripadal na zimné obdobie, lebo podľa názoru ľudí letné obdobie bolo časom pracovným, ale nie súcim na zábavu, akou je svadba. Výbava nevesty závisela od majetkových pomerov. Vlastná svadba najčastejšie pripadla na pondelok a trvala jeden, dva dni a niekedy a niekde aj celý týždeň. V deň svadby prichádzali pozvaní, predovšetkým družbovia a družice, obliekať mladú nevestu a mladého zaťa. Pri tom sa samozrejme spievalo. Na svadbu bývala pozvaná najbližšia rodina, mládež a stárež, ktorá sa pomaly v deň svadby schádzala. Keďže dedina bola právna a pokrvná rodina, bývala pozvaná aspoň v menších obciach celá, lebo svadba vôbec je vecou celku. Pozývať na svadbu často skoro ráno chodili najstarší družbovia. Na našich dedinách takzvaní pytači a oddávači (ktorí riadili svadbu), poznali nevyhnutné lokálne zvyky. Boli to ľudia výreční, ktorí vlastné zvyky zaobalovali do bezcenných slovných fráz. Keď bolo všetko pripravené, nastal čas „odpytovania“ mladej nevesty a mladého zaťa od rodičov. To sa zvlášť odohrávalo v dome mladuchy a zvlášť v dome ženicha. Potom sa pohlol sprievod zvlášť mladuchy a zvlášť sprievod ženicha. Oba sprievody sa zišli pri kostole, kde bol vykonaný cirkevný sobáš.

Ivan Štrofek

Použité podklady: Dr. Rudolf Bednárík:
Duchovná kultúra slovenského ľudu.

Recepty pani Katarínky

Špagetová bábovka

1 balík špagiet, 100 g salámy, cibuľa, olej, 100 g tvrdého syra, 100 g syr Niva, 4 vajcia, smotana, kečup, soľ

Špagety uvaríme (asi 6 minút). Do formy bábovky ukladáme vrstvy: špagety, Niva pokrúpaná na rezance, všetko zelejeme kečupom. Ďalej ukladáme špagety, saláma opečená na oleji, kečup, špagety, postrúhaný tvrdý syr, kečup, špagety, vajcia zmiešané so smotanou. Tekuté ingrediencie necháme dôkladne prejsť celým uložením bábovky. Všetko dáme piecť, vyklopíme a podávame (kto má rád s kečupom.)

Zemiaky pečené so syrom

4 veľké zemiaky, 2 lyžice oleja, soľ, mleté čierne korenie, 150 g strúhaného syra, 4 lyžice sladkej smotany, lyžička rasce

Omyté zemiaky oškrabeme a rozkrojíme tak, aby ich polovice boli pokiaľ možno ploché. Ohňovzdornú misku alebo pekáčik vymastíme olejom a poukladáme doň zemiaky narezanou stranou dolu. Vypuklý povrch zemiakov potom ostrým nožom niekoľkokrát narežeme, osolíme, okoreníme, pokvapáme olejom. V rúre pečieme 30-40 minút. Nastrúhaný syr zmiešame so smotanou a zmesou potrieme jednotlivé zemiaky. Posypeme rascou a pečieme ďalších 10 minút.

Podávame so zeleninovým šalátom.

Ženy sa učili variť

Obecný úrad usporiadal v stredu 20. marca 2002 už v poradí druhý kurz varenia. Na rozdiel od predchádzajúceho, ktorý bol zameraný na studenú kuchyňu, teraz dominovali teplé jedlá. Keďže sa kurz konal v predveľkonočnom období, organizátori sa rozhodli pre veľkonočné menu. Účastníčky kurzu sa zapojili do prípravy chut-

ných pokrmov za odborného vedenia p. Oľgy Pavlíkovej, ktorá sa podelila o svoje bohaté kulinárske skúsenosti. Na záver večera si absolventky kurzu posedeli pri bohato prestretom veľkonočnom stole a v príjemnej atmosfére ochutnali vynikajúco pripravené jedlá.

Traťový rekord nepadol ani na jubilejnom 30. ročníku Behu oslobodenia

Obecný úrad, Jednota Sokol Chocholná-Velčice a SOÚŽ Trenčín usporiadali v nedeľu 28. apríla 30. ročník Behu oslobodenia obce Chocholná-Velčice. Na jubilejnom behu sa zúčastnilo takmer 150 pretekárov z celého Slovenska, ktorí súťažili v 15 kategóriách na tratiach od 225 m do 8 000 m. Na štarte sa okrem starých známych tvárí objavili aj prete-

Víťazom hl. kategórie mužov na 8 km sa stal Peter Portášik (v strede) pred minuloročným víťazom Jánom Kucharíkom (vľavo) a Antonom Luliakom.

kári, ktorí niekoľko ročníkov vynechali. Najväčšia účasť ako tradične bola v kategóriách žiakov, mužov a veteránov. Traťový rekord v hlavnej kategórii sa pretekárom nepodarilo prekonať ani tento rok.

Najstarším účastníkom bol 77-ročný Tíbor Vaňo z Topvaru Topoľčany.

Víťazi jednotlivých kategórií:

žiaci (7-9 roční): 1. P. Gvizd 2. M. Mikuli-

V kategórii žien zvíťazila Marcela Mitánová (v strede) pred Alenou Kadlecovou (vľavo) a Annou Portášikovou.

nec 3. S. Jantoš

žiačky (7-9 ročné): 1. M. Barišová 2. D. Paláková 3. T. Zverbíková

žiaci (10-11 roční): 1. M. Kubinec 2. M. Neuman 3. L. Peter

žiačky (10-11 ročné): 1. B. Černá 2. A.

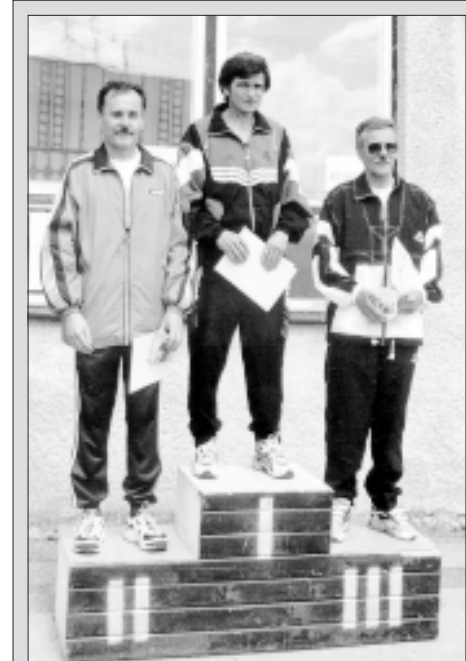
Žiačky 10. - 11. ročné pri behu.

žiaci (14-15 roční): 1. R. Baňár 2. L. Oprchal 3. R. Prekop

žiačky (14-15 ročné): 1. I. Portášiková 2. V. Kováčová 3. G. Sakajtová.

dorastenci: 1. T. Oprchal 2. L. Kadlec 3. P. Breznický

ženy: 1. M. Mitánová 2. A. Kadlecová 3. A. Portášiková

Na najvyšší stupeň v kategórii veteránov nad 40 rokov vystúpil Miroslav Kováč (v strede), bývalý niekoľkonásobný víťaz. Na 2. mieste skončil Jozef Karabec (vľavo) a na 3. mieste Ferdinand Husár.

Muži - hl. kategória 8 km: 1. Peter Portášik (Grafobal Skalica) 2. Ján Kucharík (Lokomotíva Trenčín) - minuloročný víťaz 3. Anton Luliak (BK Lysá)

Veteráni 40-49 roční 8 km: 1. Vladimír Vlasatý (Lednické Rovne) 2. Ervín Páleník (Lokomotíva Trenčín) 3. Stanislav Ďuriga (Trenčín)

Veteráni 50-59 roční 8 km: 1. Miroslav Kováč (Trenčín) 2. Jozef Karabec (Trenčín) 3. Ferdinand Husár (Trenčín)

Veteráni 60 rokov a starší 8 km: 1. Dušan Kašička (Letisko Trenčín) 2. Erich Koplínger (Bratislava) 3. Juraj Hrabovský (Trenčín)

Jozef Hošťák

(Tr. noviny č. 18 z 29.4.2002)

Obecné noviny - štvrtročník obyvateľov obce Chocholná -Velčice, ročník VI., číslo 2/2002. Vydáva Obecný úrad Chocholná-Velčice. Vychádza vo vydavateľstve DELTA, Jiří Foldyna tel.: 0905/259315, e-mail: delta@naex.sk, <http://www.deltax.sk>. Adresa redakcie: Obecný úrad 913 04 Chocholná -Velčice, tel./fax (032) 6484-241, 6484-252, e-mail: obec@chocholna-velcice.sk, <http://www.chocholna-velcice.sk>.

Zodpovedný redaktor: Dagmar Margetinová. Redakčná rada: Mgr. Olga Dodeková - predseda, Dagmar Margetinová, Jarmila Spačková, Eva Beňová, Anna Petrová, Mgr. Elena Spačková, Ing. Ľubomír Skrička. Reg. číslo: OÚ Trenčín 97/01841-PT1

Janičková 3. D. Adamčiová

žiaci (12-13 roční):

1. M. Zlocha . 2. R. Janiček 3. M. Drahoš

žiačky (12-13 ročné):

1. D. Bučková 2. M. Chlapíková 3. M. Danišová

Neodmysliteľnou súčasťou Behu oslobodenia je aj kladenie vencov k pamätníku padlých hrdinov v 2. svetovej vojne. Aj tento rok si uctili ich pamiatku na čele so starostom obce Ing. Škriekom a starostom Jednoty Sokol p. Petrom Margetinom.